

РЕШЕНИЕ

№ 6393

гр. София, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 26.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6373** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчноосигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на С. В. К., чрез адв. С. Д., САК, с адрес за кореспонденция [населено място], комплекс Белия квартал, [улица], вх. Б, ет. 5, ап. № 14 – 15 срещу Решение № ПИ – 220/02.06.2022г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с която е оставена без уважение жалба срещу ПНОМ с изх. № С220022 – 022 – 0027062/29.04.2022г., издадено от Т. П., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С..

С жалбата се иска отмяна на решението и на потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки, с което е наложен запор върху лек автомобил А., модел Ку 5, рег. [рег.номер на МПС] и товарен автомобил Ф., модел Транзит, рег. [рег.номер на МПС]. Правят се възражения, че обезпечителните мерки са наложени без обезпечителна нужда, че публичните задължения по издадения Ревизионен акт № Р – 22002219004354 – 091 – 001/12.01.2022г. не са дължими. Застрахователната стойност на автомобилите не е доказана, не е спазен принципът на съразмерност при налагане на обезпечителната мярка. В хода на съдебното производство възраженията се поддържат от упълномощен процесуален представител. Допълнително се навеждат доводи за цялостно погасяване чрез плащане на задълженията по ревизионния акт, изменен с решението на директора на Дирекция „ОДОП“. Претендират се разноски по чл. 38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Н.

прави искане за оставяне на жалбата без уважение и за потвърждаване на решението на директора на ТД на НАП – С.. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Срещу С. В. К. е образувано изпълнително дело №19072184/2019г. по описа на ТД на НАП – С. за задължения в размер на 27 260.48 лева, от които 18 083.48 лева главница и 9177 лева лихви.

Изпратено е съобщение за доброволно изпълнение с изх. № С220022 – 048 – 0055692/29.04.2022г.

С ПНОМ изх. № С220022 – 022 – 0027062/29.04.2022г. във връзка с образуваното изпълнително дело е наложен запор върху лек автомобил А., модел Ку 5, рег. [рег.номер на МПС] и товарен автомобил F., модел Транзит, рег. [рег.номер на МПС]

Подадена е жалба по административен ред срещу ПНОМ с изх. № С220022 – 022 – 0027062/29.04.2022г., издадено от Т. П., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С.. Жалбата е оставена без уважение с Решение № ПИ – 220/02.06.2022г. на директора на ТД на НАП – С.. Изложени са мотиви, че задълженията не са платени и следва да бъдат обезпечени. Приложени са издадени на 23.05.2022г. удостоверения от „О. – Застраховане“ за застрахователна стойност на товарния автомобил от 9600 лева и на лекия автомобил от 11 300 лева, общо под размера на претендираното задължение по изпълнителното дело.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. От страна на жалбоподателя са представени и приети по делото Решение № 1235/08. 08. 2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., с което е изменен Ревизионен акт № Р – 22002219004354 – 091 – 001/12.01.2022г. за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2016г. и е определен дължим данък в размер на 13 172.80 лева главница и 6 198.64 лева лихви и ревизионният акт е потвърден за периода от 01.01.2015г. до 31.12.2015г.

На 16.08.2022г. е внесена сума в размер на 13 172.80 лева по банкова сметка на НАП, но не по сметката, по която е следвало да се плати сумата, поради което е направено искане за прихващане с молба от 19.10.2022г. Лихвите по ревизионния акт не са платени, нито главницата и лихвите за 2015г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, като подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване административен акт е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на оспорения акт, дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл.197, ал.1 - 3 от ДОПК, в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановлението за налагане на обезпечителни мерки.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган съобразно разпоредбата

на чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С220022 – 022 – 0027062/29.04.2022г. е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП, съгласно правомощията, предоставени с чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма.

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител: по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане; когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание. Обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка; по застрахователната стойност; по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица. Обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5.

В конкретния случай обезпечението е наложено по образувано изпълнително дело. Следва да се вземат предвид всички доказателства към датата на приключване на устните състезания. Установеното публично задължение на жалбоподателката по Ревизионен акт № Р – 22002219004354 – 091 – 001/12.01.2022г. след Решение №ПИ–220/02.06.2022г. на директора на ТД на НАП – С. е в размер на 13 172.80 лева главница и 6 198.64 лева лихви за 2016г., също така са дължими главница и лихви за 2015г. Сумата от 13 172.80 лева, съставляваща главница на задълженията за 2016г. е внесена от жалбоподателката, но по погрешна сметка и към датата на приключване на устните състезания по делото няма доказателства да е прехвърлена по изпълнителното дело за погасяване на задълженията по него, няма произнасяне и приключване на производството по подаденото искане за прихващане и възстановяване. Тоест не може да се приеме, че сумата е постъпила по надлежната сметка и е платена. Не са платени и лихвите. Задълженията не са погасени, размерът им общо е 19 371.44 лева. Наложените обезпечения са съразмерни, общата застрахователна стойност на двата автомобила е 20 900 лева. Няма основание за отмяна на обезпечителните мерки.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на обезпечителните мерки по чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в ал.3 на чл. 197 ДОПК абсолютни условия. В случая, първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото, от жалбоподателя са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения с ПНОМ запор. Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК също не е налице, защото публичните задължения са установени с ревизионен акт, потвърден при обжалване по административен ред в тази му част.

Третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК също не е налице. Неоснователни са възраженията за нарушаване на принципите на съразмерност по чл. 6 от АПК, във вр. § 2 от ДР на ДОПК, както и за непропорционалност на наложената обезпечителна мярка. З. са наложени до размера на установените публични вземания. Стойността на запорираните МПС е съотносима с размера на задълженията и не го надхвърля значително.

По отношение на обезпечителната нужда – доказва се, че такава е налице. Дори с плащането по неправилната сметка не е погасен целият размер на дълга. След приключване на производството по прихващане и възстановяване по искане на жалбопододателката от 19.10.2022г. и постъпване на плащането по съответната сметка, публичният изпълнител служебно ще вдигне запора до размера на погасените задължения. Такова основание към настоящия момент не е налице.

По изложените съображения, Решение № ПИ – 220/02.06.2022г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с която е оставена без уважение жалба срещу ПНОМ с изх. № С220022 – 022 – 0027062/29.04.2022г., издадено от Т. П., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ на ТД на НАП– С. е законосъобразно, не са налице основания за неговата отмяна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода от спора и на основание чл. 161 от ДОПК, при заявено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника по жалбата, съобразно чл. 78, ал. 8 ГПК, се дължат разноски в размер на 100.00 лева.

Воден от изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. К., чрез адв. С. Д., САК, с адрес за кореспонденция [населено място], комплекс Белия квартал, [улица], вх. Б,ет. 5, ап. № 14 – 15 срещу Решение № ПИ–220 от 02.06.2022г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с която е оставена без уважение жалба срещу ПНОМ с изх. № С220022 – 022 – 0027062/29.04.2022г., издадено от Т. П., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА С. В. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите - Териториална дирекция С. разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: